

Επιστημονική Επετηρίς της Κυπριακής Εταιρείας Ιστορικών Σπουδών

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

Η Επιστημονική Επετηρίς της Κυπριακής Εταιρείας Ιστορικών Σπουδών, καλεί τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τα κείμενά τους για τον **Τόμο ΙΕ'** της Επετηρίδας στην ηλεκτρονική διεύθυνση: contact@keis.org.cy. Καταληκτική ημερομηνία υποβολής των κειμένων ορίζεται η **31^η Ιανουαρίου 2022**. Αποδεκτά για τη διαδικασία της αξιολόγησης θα γίνουν κείμενα στην **ελληνική γλώσσα**.

Οδηγίες προς τους συγγραφείς

Οι συγγραφείς μπορούν να υποβάλουν κείμενα τα οποία εμπίπτουν σε μία από τις πιο κάτω κατηγορίες:

1. Εκτενείς μελέτες (4.000-7.000 λέξεις)
2. Σύντομες μελέτες (1.500-3.000 λέξεις)
3. Βιβλιοκρισίες και βιβλιοπαρουσιάσεις (1.000-2.000 λέξεις).

Διευκρινίζεται ότι η Επετηρίς δημοσιεύει μόνον **πρωτότυπες** μελέτες οι οποίες δεν έχουν δημοσιευτεί κάπου αλλού (περιοδικό, βιβλίο, διαδίκτυο κ.λπ). Η Συντακτική Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα επιλογής και καθορίζει το χρόνο δημοσίευσης των μελετών. Η αναδημοσίευση μελετών που έχουν δημοσιευτεί στην Επετηρίδα απαιτεί άδεια της Συντακτικής Επιτροπής.

Προδιαγραφές για τη συγγραφή των κειμένων

1. Εκτενείς μελέτες

Το κείμενο πρέπει να στέλνεται με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στη διεύθυνση contact@keis.org.cy, να είναι γραμμένο στα ελληνικά, σε μονοτονικό σύστημα και σε μορφή Word, σε γραμματοσειρά Times New Roman Greek, με γράμματα 12 στιγμών και διπλό διάστιχο (οι υποσέλιδες σημειώσεις με γράμματα 10 στιγμών και μονό διάστιχο).

Η έναρξη κάθε νέας παραγράφου πρέπει να έχει εσοχή ενός εκατοστού. Το κείμενο πρέπει να έχει συνεχείς αριθμημένες σελίδες στο κάτω μέρος (στο κέντρο της σελίδας) και να φέρει τίτλο με σκιασμένα (bold) γράμματα. Το κείμενο πρέπει να είναι χωρισμένο σε κεφάλαια (bold) και σε υποκεφάλαια (bold & italics). Η έκταση των κειμένων να κυμαίνεται από **4.000 έως 7.000 λέξεις**, περιλαμβανομένων των αριθμημένων με συνεχή αρίθμηση υποσελιδων σημειώσεων (footnotes). Στη ροή του κειμένου πρέπει να εντοπίζονται με συνεχή αρίθμηση τα οικεία σημεία [εικ. 1, εικ. 2, εικ. 3..., με σκιασμένα (bold) γράμματα] όπου προτείνεται να ενταχθεί η κάθε εικόνα (εφόσον υπάρχουν εικόνες).

2. Σύντομες μελέτες

Αφορούν πτυχές της Ιστορίας (συμπεριλαμβανομένων και της ιστορικής δράσης και των βιογραφιών προσώπων) για τις οποίες παρά το γεγονός ότι δεν επαρκεί το επιστημονικό υλικό για την εκτενή μελέτη τους αξίζει να αναδειχθεί η ύπαρξη μιας συγκεκριμένης πτυχής. Τα κείμενα αυτά πρέπει να έχουν έκταση **1.500-3.000 λέξεις**.

3. Βιβλιοκρισίες και βιβλιοπαρουσιάσεις

Οι βιβλιοπαρουσιάσεις και τα βιβλιοκριτικά κείμενα για ένα ιστορικό θέμα πρέπει να έχουν έκταση **1.000-2.000 λέξεις**. Στα κείμενα αυτά πρέπει να αναφέρονται όλα τα δεδομένα του βιβλίου που κρίνεται ή παρουσιάζεται.

* Οι τεχνικές οδηγίες για τις εκτενείς μελέτες ισχύουν και για τις σύντομες μελέτες, τις βιβλιοκρισίες και τις βιβλιοπαρουσιάσεις.

Το κείμενο πρέπει να συνοδεύεται από:

1. περίληψη στα ελληνικά (έως 200 λέξεις),
2. πλήρες ονοματεπώνυμο του/των συγγραφέα/ων,
3. ιδιότητα/ες του/των συγγραφέα/ων,
4. έως έξι λέξεις-κλειδιά
5. σύντομο βιογραφικό σημείωμα (έως 100 λέξεις) που θα έχει την ακόλουθη μορφή:
 - Πλήρες Όνομα & Επώνυμο
 - Τίτλοι Σπουδών
 - Επιστημονική εξειδίκευση και τομείς ενδιαφέροντος
 - Απασχόληση
 - Στοιχεία επικοινωνίας: ταχυδρομική διεύθυνση, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail), αριθμοί τηλεφώνων (διευκρινίζεται ότι τα στοιχεία αυτά δεν πρόκειται να δημοσιευθούν στον τόμο).

Γενικές παρατηρήσεις:

1. Τα ονόματα ανθρώπων πρέπει να αναφέρονται πλήρως (ονοματεπώνυμο) και μόνο στην πρωτότυπη γλώσσα τους (πχ. Steven Runciman) με εξαίρεση όσα ακολουθούν καθιερωμένη γραφή στα ελληνικά (πχ. Βολταίρος).
2. Τα τοπωνύμια μεταγράφονται κατά κανόνα στα ελληνικά (πχ. Νιου Χέιβεν, Κέμπριτζ).
3. Οι θεσμοί (ιδρύματα, πανεπιστήμια) πρέπει να αναφέρονται στην πρωτότυπη γλώσσα τους (π.χ. University of Oxford), με πιθανή εξαίρεση όσα είτε έχουν καθιερωμένη ελληνική ονομασία (π.χ. Λούβρο) είτε η μετάφρασή τους κρίνεται λειτουργικότερη (π.χ. Βασιλική Ακαδημία του Λονδίνου).
4. Όταν την ελληνική μετάφραση μιας έννοιας ή ενός όρου, σε εισαγωγικά ή όχι, ακολουθεί η πρωτότυπη γραφή της, η πρωτότυπη γραφή τίθεται σε παρένθεση και παρατίθεται με πλάγια στοιχεία [π.χ. «προς τέχνη βούλεσθαι» (*Kunstwollen*)].
5. Οι αριθμοί έως το εννέα γράφονται ολογράφως, κατόπιν με αραβικά ψηφία (10, 11, 12...). Οι ηγεμόνες αριθμούνται με τονισμένα κεφαλαία ελληνικά γράμματα (π.χ. Γεώργιος Δ', Κάρολος ΣΤ'). Οι αιώνες (1ος αιώνας, 20ός αιώνας), οι χρονολογίες (9 μ.Χ., 1666) και οι αριθμήσεις (1., 2., 3., ή 5-7, 9-11) γράφονται με αραβικά ψηφία. Οι αριθμοί μετά το 1.000 (όταν δεν πρόκειται για χρονολογίες, π.χ. 1453) χωρίζονται με τελεία (π.χ. 1.156, 12.564). Επίσης: πρώτος παγκόσμιος πόλεμος, δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος. Για τις συντομογραφίες χρησιμοποιούνται τελείες μεταξύ των γραμμάτων (π.χ., αλλά κτλ.) ενώ στα αρκτικόλεξα όχι (ΕΜΣΤ).
6. Η παραπομπή να μπαίνει μετά την τελεία ή το κόμμα και όχι πριν. Για παράδειγμα.¹

Οδηγίες για τις υποσημειώσεις:

1. Οι σημειώσεις πρέπει να είναι υποσέλιδες (και όχι σημειώσεις τέλους / endnotes) και δεν πρέπει να είναι εκτενείς. Άρα στις σημειώσεις δεν πρέπει να αναπτύσσονται επιχειρήματα, αλλά να μνημονεύονται κυρίως βιβλιογραφικές πηγές με ενδεχόμενα σύντομα σχόλια.
2. Οι υποσημειώσεις πρέπει να ακολουθούν το πρότυπο του [Chicago Manual of Style - Notes and Bibliography](#):
 - Όταν πρόκειται για βιβλία, λεξικά, καταλόγους ή συλλογικά έργα στην πρωτότυπη γλώσσα τους η μνεία πρέπει να ακολουθεί την εξής σειρά:
Συγγραφέας, τίτλος, άλλοι πιθανοί συντελεστές, τόπος έκδοσης, εκδοτικός οίκος (εκδοτική σειρά), χρονολογία έκδοσης (σε παρένθεση πιθανή πρώτη έκδοση), π.χ. Νίκος Γ. Σβορώνος, *Το ελληνικό έθνος. Γένεση και διαμόρφωση του νέου ελληνισμού*, πρόλ. Σπύρος Ι. Ασδραχάς, Αθήνα, εκδόσεις Πόλις (historia), 2004. ή Σοφία Καλοπίση-Βέρτη – Μαρία Παναγιωτίδη-Κεσίσογλου (επιμ.), *Πολύγλωσσο εικονογραφημένο λεξικό όρων βυζαντινής αρχιτεκτονικής και γλυπτικής (ελληνικά-αγγλικά-αλβανικά-γαλλικά-γερμανικά-ιταλικά-ρουμανικά-βουλγαρικά-ρωσικά-σερβικά)*, Ηράκλειο, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2010.
 - Όταν πρόκειται για μεταφρασμένα βιβλία:
 - Για εκδόσεις πριν το 1950:
Συγγραφέας, τίτλος, χρονολογία έκδοσης σε παρένθεση (όπως εμφανίζονται στο πρωτότυπο) και κατόπιν Συγγραφέας (εάν αποδίδεται με διαφορετικό τρόπο από τον πρωτότυπο), μεταφραστής (του ονοματεπώνυμου προηγείται η ένδειξη: μτφρ.), επιμελητής, τίτλος, άλλοι πιθανοί συντελεστές, τόπος έκδοσης, εκδοτικός οίκος (εκδοτική σειρά), χρονολογία έκδοσης (όπως εμφανίζονται στην μετάφραση), πχ. Aloïs Riegl, *Stilfragen. Grundlegungen zu einer Geschichte der Ornamentik*, (1893), γαλ. μτφρ. Henri-Alexis Baatsch – Françoise Rolland, πρόλ. Hubert Damisch, *Questions de style: fondements d'une histoire de l'ornementation*, Παρίσι, Hazan (collection 35/37), 2002.
 - Για εκδόσεις μετά το 1950:
Επισημαίνονται επιπλέον όλα τα δεδομένα του πρωτοτύπου, π.χ. E. H. Gombrich, *Art and Illusion. A Study in the Psychology of Pictorial Representation*, Λονδίνο, Phaidon Press, 1988 (1960), μτφρ. Ανδρέας Παππάς, *Τέχνη και ψευδαίσθηση. Μελέτη για την ψυχολογία της εικαστικής αναπαράστασης*, Αθήνα, εκδόσεις Νεφέλη (βιβλιοθήκη της τέχνης), 1995.
 - Όταν πρόκειται για άρθρα σε περιοδικά:
Συγγραφέας «Τίτλος», *Τίτλος περιοδικού*, τόμος, (τεύχος), μην., έτος, αριθμοί σελίδων, π.χ. Jason Gaiger, "Hegel's Contested Legacy: Rethinking the Relation between Art History and Philosophy", *The Art Bulletin*, 93, (2), Ιούν. 2011, σσ. 178-194. Πρέπει πάντοτε να αναφέρεται το σύνολο των σελίδων ενός άρθρου ή κειμένου. Όταν επισημαίνεται παράθεμα προστίθεται ο αριθμός σελίδας του παραθέματος, π.χ. Hans Baron, "Burckhardt's Civilization of the Renaissance' A Century after its Publication", *Renaissance News*, 13, (3), Φθινόπωρο 1960, σσ. 207-222, το παράθεμα σ. 212. Τα αποσιωπητικά εντός παραθέματος τοποθετούνται σε τετράγωνες αγκύλες, [...].
 - Όταν πρόκειται για δοκίμια σε συλλογικούς τόμους:

Συγγραφέας «Τίτλος», στο Όνομα επιμελητή (επιμ.), *Τίτλος συλλογικού τόμου*, τόπος έκδοσης, εκδοτικός οίκος, χρονολογία έκδοσης (σε παρένθεση πιθανή πρώτη έκδοση), αριθμοί σελίδων, π.χ. Svetlana Alpers, “Style is what you make it: the visual arts once again” στο Berel Lang (επιμ.), *The concept of style*, Ithaca (NY), Cornell University Press, 1987 (1979), σσ. 137-162.

- Όταν πρόκειται για άρθρο εφημερίδας:
 - Σε έντυπη μορφή:
Συγγραφέας «Τίτλος άρθρου», *Τίτλος εφημερίδας*, ημερομηνία, σελίδα πχ. Ιωάννης Πηγάσιου, «Από Αθήνας εις Σερβίαν», *Φωνή της Κύπρου*, 11/24 Οκτωβρίου 1914, σ. 1.
 - Στο διαδίκτυο:
Συγγραφέας «Τίτλος άρθρου», *Τίτλος εφημερίδας*, ημερομηνία, σύνδεσμος πχ. Farhad Manjoo, “Snap Makes a Bet on the Cultural Supremacy of the Camera,” *New York Times*, March 8, 2017, <https://www.nytimes.com/2017/03/08/technology/snap-makes-a-bet-on-the-cultural-supremacy-of-the-camera.html>.
- 3. Όταν η μνεία πραγματοποιείται στις υποσημειώσεις για πρώτη φορά, αναγράφονται τα πλήρη στοιχεία της βιβλιογραφικής πηγής, όπως αναφέρεται πιο πάνω. Όταν ήδη μνημονευμένη πηγή ξανασυναντιέται σε επόμενη σημείωση αναφέρεται το ονοματεπώνυμο του συγγραφέα, οι τρεις ή τέσσερις πρώτες λέξεις του τίτλου ακολουθούμενες από αποσιωπητικά και ο αριθμός σελίδας. Δεν χρησιμοποιούνται συντομογραφίες λατινικές (π.χ., *ibid.*, *et al.*) ή ελληνικές (π.χ., *ό.π.*), παρά μόνο εντός της ίδιας σημείωσης (π.χ.1). Όταν μνημονεύεται εκ νέου μεταφρασμένο βιβλίο η μνεία γίνεται μέσω του πρωτότυπου τίτλου (παρότι αφορά τη μετάφραση π.χ. 2 και 3).
- 4. Για τις δικτυακές πηγές αναγράφεται η πλήρης διεύθυνση και η (ημερομηνία πρόσβασης), π.χ. Jaynie Anderson, “Morelli, Giovanni” στο *Grove Art Online. Oxford Art Online*, <http://www.oxfordartonline.com/subscriber/article/grove/art/T059567> (πρόσβαση: 5/3/2011).

Ο συγγραφέας φέρει την ευθύνη για την πλήρη μνημόνευση των εικονογραφικών, βιβλιογραφικών ή άλλων πηγών του και είναι επίσης υπεύθυνος για την εξασφάλιση (όπου είναι αναγκαίο) του δικαιώματος χρήσης τους. Η λήψη των παραπάνω οδηγιών σημαίνει και την αποδοχή από τον συγγραφέα της πολιτικής δημοσίευσης της Επετηρίδας.

Για περισσότερες πληροφορίες: contact@keis.org.cy